

Երևան, 23 Օգոստոս, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈՃՔ

(Ամիասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 14:1

ԻՐԻԿՆԱՅԻՆ ԱՂՋԹՔ

Տէր, օգնութեան կը կանչեմ քեզ, հասիր ինծի,
լսէ իմ աղաղակս, կ'աղաչեմ քեզի:
Իմ աղօթքս քեզի մափուցուած խունկ թող ըլլայ,
վեր բարձրացած ձեռքերս՝ իրիկնային զոհ:
Տէր, բերանիս պահապան դիր,
պահակ կարգէ շրթունքներուս դուռին առջեւ:
Թոյլ մի դար որ սիրս չարիքին հաւանի.
Մի ձգեր որ գործակից դառնամ
անօրէն մարդոց ամբարիշպ արարքներուն,
կամ անոնց փարթամ կեանքին փափաքիմ:
Արդար մարդը երբ կը պարտէ՝
իր սէրն է որ կ'արդայայդէ,
կամ երբ կը յանդիմանէ՝
կարծես գլխուդ անուշահով իւղ կը թափէ.
Բայց ամբարիշպ մարդոց իւղը թող գլուխս չօծէ,
անոնց բարեկամութիւնը թող աղօթքս չխանգարէ:
Բայց ես աչքերս քեզի յառած եմ, Տէր,
յոյսս քու վրադ դրած եմ, զիս անպաշտպան մի ձգեր:

ՀԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՃՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի գոտէ եւ ի զիշերի,
ի նսդիլ ի փան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՎ

ԱՌԱՋԱՅՑ 15 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՄԱՏՈՒԹԻՒՆ 15:1-13

Այսօր բոլորս ալ անխպիր օգնութեան կարիքը ունինք: Որքան ալ փորձենք մեր օգնութիւնը դավակամ ակնկալել մարդոցմէ, այդ բոլորը պիտի մնան դերի: Ուստի, թող մեր աղօթքն ու խնդրանքը միացնենք Սաղմոսերգուի բառերուն և մեր օգնութիւնը Ասպուծմէ սպասենք: Մեր յոյսը Ասպուծոյ վրայ դնենք: Տեսէք կապը Առակաց գիրքին եւ այսօրուան Սաղմոսին, երբ կը լիւ: «Բերանիս պահապան դիր, շրթներուս պահակ կարգէ», իսկ Առակաց գիրքի 15:2 կը լիւ: «Խմասպուններուն լեզուն գիրութիւնը հաճելի կը դարձնէ, բայց անմիտներուն բերանէն յիմարութիւն կը բոլիսի»: Այս, երբ մեր բերաները, շրթները պաշտպանուած են Ասպուծմով ու Անոր իմասպութեամբ, ըստ այնմ կօգտագործենք այդ շրթները, այդ բերանը, որպէսզի յանկարծ հոնկէ յիմարութիւն չըղիսի:

3-րդ համարը կը յիշեցնէ, ըսելով, թէ. «Տիրոց աջերը ամէն փեղ են, եւ չարերուն եւ թէ բարիներուն»: Յամախ այնպէս կը կարծենք, որ մեր ըրածը ով կը փեսնէ, ով գիտէ: Մուրժին կը լինենք, որպէսզի մէկը փեսած ըլլայ: Բայց եկուր փես որ Ասպուծոյ աջերը ամէնուրէք են, ու ամէնափես: Այնպէս ինչպէս Սաղմոսերգուն պահիքի ըստ: «Ով անմիտ, ան որ աջը սփեղծեց, միթէ ինք չի փեսներ»: Անպայման որ կը փեսնէ, եւ ամէն ինչ կը փեսնէ: Մէկ այլ ուրիշ փեղ պիտի ըստ: «Քո ներկայութենէդ ուր կրնամ փախչի ես, ամէն փեղ ես»: Իսկ 4-րդ համարը մէկ այլ ուրիշ յափկութիւն մը կու զայ փալու լեզուին, այն լեզուն որ խաղաղարար է, կենաց ծառի նման է, իսկ խոռվարար լեզուն սիրով կոփրող: Սիրելիներ ի զոր փեղ չէ, որ մկրպութեան պահուն երբ շրթները կը դրոշմուին Սուրբ Միտոնով, որպէսզի ոչ միայն պաշտպանուած ըլլան, այլ նաև Սուրբ Հոգիով լեցուած ու առաջնորդուած, որպէսզի անկէ դուրս եկած խօսքերը, կեանք պարզեւող խօսքեր ըլլան, իսկ որ խօսքերն են որոնք կեանք կը պարզեւեն, եթէ ոչ Քրիստոսի, Ասպուծոյ խօսքերը, ինչպէս պիտի ըստը Պետրոս Առաքեալ. «Որո՞ն երթանք, յափենական կեանք փուող խօսքեր դուն ունիս» Յովի 6:68:

6-րդ համարը կը ներկայացնէ թէ ինչ է ճշմարիտ գանձը: Յայօր, այսօր ամէն ինչ կը չափենք, կնարմեւորենք նիւթական արժէչափերով: Բայց Առակաց գիրքը կու զայ ըսելու, որ այդ փեսակի եւկամուփին մէջ խոռվութիւն կայ: Սիսալ շասկնանք, նիւթը կարեւոր է այնքան որքան որպէս միջոց, ոչ որպէս նպագրակը: Այնքան որքան օգբագործելու, եւ ոչ թէ անոր գերին դաշնապու: Այսօր կը կարծեն որ մենք ենք փերը, սակայն խորքին մէջ մենք անոր սպրուկն ենք: Բայց երբ մեր կեանքերը արդարօրէն կապրինք, ահա այն արեն այնփեղ կայ մի զանձ որ անկողոպելի է: Այդ զանձը ուրիշ բան չէ եթէ Քրիստոսի ներկայութիւնը, որ իր հետ կը բերէ սէր, խաղաղութիւն, համերաշխութիւն, օրինութիւն:

8-րդ համարը կը յիշեցնէ ըսելով. «Ամբարիշըներուն զոհը Տիրոց առջւ պիտի է, բայց ուղիղներուն աղօթքը անոր ընդունելի է»: Յիշեցում-զզու շացում հափուած մըն է, որ մրածել կու դայ մեկմէ հրաքանչիրիս, թէ ինչպիսի աղօթք կը բարձրացնենք առ Ասպուած, որպէսզի ընդունելի ըլլայ: Որովհետեւ Ասպուած կը նայի ոչ թէ վրուածին, այլ կը նայի փուողի սրբին: Եթէ մեր մբրերը, խորհուրդները այնպիտի չեն, ինչպէս որ պէտք է ըլլան, այն արեն այդ զոհերը, ընծաները, Ասպուծոյ աջքին պիտի են եւ անընդունելի: Ասոր իբրեւ հետեւանք, Ասպուած կը զզուի ամբարիշը ճամբայէն, որ կը նշանակէ անոր ապրելակերպէն, կեանքի ձեւէն, մինչ արդարութեան հեկեւողը կը սիրէ:

11-րդ համարը շարունակութիւնն է խորքին մէջ 3 համարին, Տիրոց աջերը ամէն փեղ են, նոյնիսկ մեռկներուն աշխարհը, այն փեղը ուր եթէ մենք չենք փեսներ, բայց Ասպուծոյ համար ամէն ինչ յարակ, պարզ ու մեկին է: Ինչպէս մարդոց սրբեր, որոնք ծածուկ են եթէ ուրիշներուն, բայց Ասպուծոյ համար ամէն ինչ բացայաց է:

12-րդ համարին արբայայրութիւնը պարզ է, որ մեծամիտ մարդը յանդիմանութիւնը չի սիրեր, եւ իմասպուներուն քով չերթար, իրավը ընդունիր, որովհետեւ ինքինքին փուած է այնպիսի հաւակնութիւն մը, որ ինք կարիքը չունի իրավի, ուղղութեան:

13-րդ համարը փեղին է, ու մանաւանդ այս օրերուն, երբ նեղութիւնը, դժուարութիւնը, ցաւը, դառապանքը, անբուժելի հիւանդութիւնները, այնքան ծանր են մեր վրայ, պահ մը ուրախութիւն կը փնտուենք: Ուրախութիւն մը, սակայն, որ ժամանակաւորը ըլլայ: Այլ ուրախութիւն մը, որ կանդրանցնի ամէն փեսակի նեղութիւն ու վրամութիւն: Ուրախութիւն մը որուն արբայայրութիւնը դէմքին վրայ է, երեսը կը զուարթացնէ: Այլապէս վրամութիւնը հոգին կը ճնշէ: Այսօր այդ ուրախութեան կարիքը ունինք բոլորս: Խնդրենք ուրախութեան Տիրոցմէն, ուրախութեան աղբիրլէն, որպէսզի դայ մեզի այդ ուրախութիւնը, եւ մենք ալ այդ ուրախութեան բաժին հանելով ուրախացնենք մեր շրջապարը: